

Oponentský posudek bakalářské práce

Práce: Jana PLICKOVÁ, *Biblické texty dialogického personalismu*. Bakalářská práce. Praha: HTF UK, 2015.

Oponent: Mgr. Pavel Kolář, Th.D., M.T.S.

Autorka zvolila pro svoji bakalářskou práci téma dosud v rámci HTF UK nezpracované. V Úvodu jasně stanovuje cíl své práce i výchozí hypotézy, které zamýšlí ověřit. Autorka se ptá, zda existuje určitý soubor biblických textů, který je charakteristický pro dialogický personalismus, a dále jakou roli biblické texty hrají v celkové myšlenkové (argumentační) výstavbě tohoto filosofického a teologického směru. Na základě výchozí (v práci však nikterak nepředstavené) vyslovuje domněnku, že takový obecně sdílený soubor biblických textů v rámci dialogického personalismu neexistuje a biblické texty v jeho myšlenkových konceptech nebudou hrát významnou roli. K prověření svých dvou hypotéz zvolila tři (resp. čtyři) díla, která z jejího pohledu reprezentují dialogický personalismus: Martin BUBER, *Já a Ty*; Franz ROSENZWEIG, *Hvězda vykoupení* (spolu s dodatečnou předmluvou *Nové myšlení*) a Zdeněk TRTÍK, *Vztah Já-Ty a křesťanství*.

Jednotlivá díla zjištění (zastoupení a variabilita biblických textů i jejich význam pro celkovou výstavbu zvolených děl), která autorka představuje vždy v závěru příslušných kapitol a pak souhrně v Závěru, jsou zajímavá, předložená práce jako celek má z mého pohledu několik metodologických nedostatků, které bohužel snižují její kvalitu.

Autorka nikde **nezdůvodňuje svoji volbu analyzovaných děl**. Proč právě je lze považovat za reprezentativní vzorek, na kterém lze ověřit platnost stanovených hypotéz v dostatečné míře obecnosti? Autorka v Závěru práce soudí, že rozdílnost mezi zkoumanými díly spočívá s ohledem na cíl její práce mimo jiné v tom, že dvě z nich jsou díla filosofická, třetí pak teologická. To je velmi důležité zjištění, které bych však očekával nikoli v závěru práce, ale právě v jejím úvodu, v rámci **zdůvodnění výběru děl a jejich reprezentativnosti**. Zde zcela postrádám práci s některými dostupnými přehledovými učebnicemi, které se personalismu věnují (např. Ján LETZ, *Křesťanská filozofie 20. století a její perspektivy. Personalistické metafyziky*. Trnava, 2006). Práce Jolany Polákové a Karla Vrány patří spíše do kategorie knih, které se autorka práce rozhodla zkoumat (filosofická pojednání v rámci tradice dialogického personalismu, resp. filosofie dialogu), než k přehledovým publikacím, které představují personalismus v jeho celku (geografie, osobnosti, témata...). Autorka píše, že její práce má charakter "sondy" (s. 9) - ale i geologická sonda musí být zvolena uvážlivě a **odůvodněně**, aby její výsledky mohly vypovídat o charakteru celku. Jistě, Buberův, Rosenzweigův i Trtíkův text jsou obecně považovány za důležitá a základní díla personalismu, ale tento pouhý fakt považuji z metodologického hlediska s ohledem na cíl práce za nedostatečný. Autorčiny závěry se zkrátka týkají pouze a jen jí zvolených děl.

Autorka v práci věnuje největší pozornost Trtíkovu spisu *Vztah Já-Ty a křesťanství*. V celkovém rozsahu textu (s. 9-44) zabírá celkem 22 stran (s. 20-41). Z toho pak činí dle mého odhadu více jak polovinu (spíše 2/3) přímé citace biblických textů. To vidím jako důležité z formálního hlediska. Vzhledem k tomu, že autorka v rámci své analýzy Trtíkova textu s biblickými texty dále nepracuje - v podstatě sděluje základní obsah vybrané kapitoly z Trtíkova práce a tam uvedené odkazy k příslušnému biblickému textu často nahrazuje jeho plnou citací - jsou takové přímé citace neodůvodněné. Domnívám se proto, že práce **nesplňuje formální požadavek na minimální počet stran odborného textu** bakalářské práce.

Z výše uvedených důvodů navrhuji práci hodnotit známkou: **nedostatečně**.

Téma pro obhajobu:

1. Autorka by měla předložit zdůvodnění volby prezentovaných děl dialogického personalismu.
2. Autorka musí obhájit, že její práce splňuje požadavek na minimální počet stran odborného textu pro bakalářskou práci.

V Praze 19.08.2015

Mgr. Pavel Kolář, Th.D.